

[Justitsministeren.]

hvis han tror, at Politiordningen nødvendigvis maa være ens begge Steder.

Den ærede Ordfører begik en Fejl, naar han sagde, at jeg havde vendt mig stærkt mod Venstres Blade i Anledning af deres Agitation i Almindelighed. Det vilde der maaske nok være Grund til, men det har jeg ikke gjort, jeg har kun sigtet til den Omtale, som mine Løfter med Hensyn til Telefonaflytningsspørgsmaalet har faaet i Venstres Blade og i „Berlingske Tidende“ med flere, hvor man gav det Udseende af, at jeg var Modstander af en Lovordning paa dette Omraade, medens jeg tværtimod har lovet at fremsætte et saadant Lovforslag, saa snart det er normalt behandlet i Retsplejeudvalget.

Jeg takker den ærede Ordfører for Kommunerne (Aksel Larsen) for hans Oplysning vedrørende Telefonaflytning. Han er jo som sædvanlig bedre inde i Politiets Forhold, end jeg selv er, og jeg skal med stor Opmærksomhed læse hans Udtalelser.

Til det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen vil jeg sige, at jeg med Udtrykket „maaske for vidtgaende Hensyn“ naturligvis kun mente, at rent sagligt kunde der være Tvivl om, hvorvidt jeg ikke var gaaet for langt i Indrømmelserne. Naar jeg dertil føjede, at jeg var gaaet med til de Ændringer, der var Forbedringer, kan man ikke slutte modsætningsvis til, at jeg ikke ogsaa har været nødt til at gaa med til visse Ændringer, som jeg ikke anser for Forbedringer.

Til det ærede Medlem Hr. Hartel vil jeg sige, at jeg kunde tænke mig en Grund til, at der ikke blev svaret, dengang han fremsatte denne Henvendelse om Telefonaflytning, som jeg ikke erindrer, nemlig at Justitsministeren ikke rigtig vidste, hvordan denne Sag laa, fordi Instruksen var udarbejdet af Ministeren for offentlige Arbejder og det er lidt vanskeligt paa staaende Fod at svare, naar Sagen sorterer under en anden Minister. Men i øvrigt har det ærede Medlem jo ikke Ret i, at der burde være svaret her, for der blev først svaret i Finansudvalget, derefter svaret af mig i Landstinget paa Foranledning af en Forespørgsel fra Venstre; altsaa, saa snart man ønskede Oplysning, har man faaet den med Tilsagn om, at Sagen skulde blive lovordnet ved given Lejlighed.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Forsorgsloven angaaende Hjælp til indkaldte og deres Familier.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 75).

Sagen sattes til Forhandling.

Socialministeren (Ludvig Christensen):

Jeg skal tillade mig for det høje Ting at forelægge det af det andet høje Ting vedtagne Forslag til Lov om Ændringer i Forsorgsloven angaaende Hjælp til indkaldte og deres Familier. I § 281 i Forsorgsloven er det fastslaaet, at den Hjælp, der skal kunne ydes indkaldte under saadanne Forhold som dem, hvorunder Indkaldelserne foregaar i Øjeblikket, skal være Særhjælp, men kun omfattende et Beløb, der svarer til, hvad de paagældende har sikret sig i Dagpengeydelse i deres Sygekasse. Denne Bestemmelse har ikke hidtil været anvendt under Forhold som dem, hvorunder vi nu har foretaget Indkaldelser, og det var derfor rimeligt at undersøge, hvorledes Lovbestemmelsen virker, hvad de paagældende kan antages at have sikret sig i Dagpengeydelse, og om denne Dagpengeydelse egnede sig til at danne Grundlag for Udbetalingen af Særhjælp. Efter de Oplysninger, Sygekassedirektoratet har kunnet skaffe til Veje, gaar man ud fra, at naar man tager den mandlige Befolkning som Helhed, har den sikret sig en Dagpengeydelse af gennemsnitlig 75 Øre om Dagen i Hovedstaden og Provinshyerne og ca. 50 Øre om Dagen ude paa Landet. Det er jo givet, at for deres Vedkommende, der under Indkaldelsen maa have Hjælp, vil det ikke være rimeligt at opretholde denne Bestemmelse. Regeringen har derfor fundet det rigtigt at foreslaa en anden Paragraf til Erstatning for den hidtil gældende, hvorved det bliver muligt at yde en saadan Særhjælp i langt videre Omfang, end den hidtil gældende Paragraf har forudsat.

Jeg skal ikke komme langt ind paa Forslagets Indhold, idet jeg vil henvisse til Bemærkningerne til Lovforslaget, som det blev fremsat i det andet høje Ting, og til de Forhandlinger, der er ført der, men kun gøre opmærksom paa, at ved Forslaget bestemmes det, at de sociale Udvalg faar en Forpligtelse til under Indkaldelse af den her omhandlede Art at afhjælpe de paagældendes egen eller Familiens Trang, og at Hjælpen skal betragtes som Særhjælp. Der gøres opmærksom paa, at af